

ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวง
ชายวายวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
Music Myanmar Boxing are Roped : Case study
of Seiwei music ensemble, Temple
Thaiwatthanaram Mae Sot, Tak Province

กวี ครองแก้ว¹

Kawee Krongkaew

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงที่ใช้บรรเลง และเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีสากลของเพลงที่ใช้ประกอบมวยคาดเชือก โดยใช้ข้อมูลภาคสนามและข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือทางวิชาการและหนังสือต่างๆ เป็นข้อมูลในการสนับสนุน พร้อมทั้งทำการถอดทำนองเพลง 2 เพลงเป็นโน้ตสากลและทำการวิเคราะห์ห้บทเพลงตามทฤษฎีดนตรีสากล องค์ประกอบของบทเพลง ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงที่ใช้บรรเลง และเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีสากลของเพลงที่ใช้ประกอบ

¹อาจารย์ โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มวยคาดเชือก โดยใช้ข้อมูลภาคสนามและข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือทางวิชาการและหนังสือต่างๆ เป็นข้อมูลในการสนับสนุน พร้อมทั้งทำการถอดทำนองเพลง 2 เพลงเป็นโน้ตสากล และทำการวิเคราะห์บทเพลงตามทฤษฎีดนตรีสากล องค์ประกอบของบทเพลง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือกของวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

1.1 รูปแบบวงดนตรีเมียนมาร์แบ่งเป็น 3 แบบคือ วงชายวายขนาดใหญ่ (big Seiwei band) ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 10 ชิ้น วงชายวายขนาดเล็ก (small Seiwei) band ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 3-6 ชิ้น และวงแห่ปะโอไอซี (pa-oh-oh-zi band) ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 5-10 ชิ้น

1.2 เครื่องดนตรีวงชายวายแบ่งเป็น 2 ประเภทตามลักษณะการบรรเลงคือ ประเภทบรรเลงทำนองได้แก่ พาทแวงหรือชายวายจือ (saywai) มอง ซาย (mongga) ตอนพาทตะละ (Ton patala) ประเภทเครื่องกำกับจังหวะได้แก่ ปะ มะ จี้ หรือ โด บัต (do bat) โชก โลงน พาท (Chauk lone pat) มองจี (Maunggyi) หย่างแก้ว (yangkuay) ซี (Ci) ซิวา (Ci Wa) วาพาทตะละ (Wa Patala) ไอซี (Ole si)

1.3 บทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงชายวายแบ่งตามลักษณะของงานในการบรรเลงมีดังนี้ บทเพลงงานมงคล บทเพลงงานอวมงคล บทเพลงบรรเลงบทเพลงประกอบการชมมวยคาดเชือก บทเพลงขับร้อง และบทเพลงอื่นๆ ที่ใช้บรรเลงทั่วไป

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีทฤษฎีดนตรีสากลของบทเพลง 2 เพลง คือ เพลงเยเก และเพลงแบงบอง มีดังนี้

2.1 คีตลักษณ์ (Form) บทเพลงเยเก และแบงบองพบว่าเป็นบทเพลงแบบ 2 ท่อน ทวิบท (Binary Form)

2.2 แนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) บทเพลงทั้ง 2 เพลงพบว่าแต่ละเพลงมี 10 ประโยค ที่มีแนวลักษณะจังหวะที่หลากหลายแตกต่างกัน

2.3 ชั้นคู่ (Interval) พบว่าบทเพลงเยเกมีชั้นคู่ 6 ชั้นคู่คือ ชั้นคู่ 2, 3, 4, 5, 8, 10 เพลงแบบบอง มีชั้นคู่จำนวน 4 ชั้นคู่คือ ชั้นคู่ 2, 3, 4, 6

2.4 ช่วงเสียงของทำนองเพลง (Range) บทเพลงเยเกช่วงเสียงต่ำสุดไปเสียงสูงสุดพบว่าเป็นคู่ 13 มีช่วงเสียงกว้างมาก ส่วนเพลงแบบบองช่วงเสียงพบว่ามีช่วงเสียงกว้างเป็นคู่ 8

2.5 กลุ่มเสียงของทำนอง (Group tone) บทเพลงเยเกพบว่ามีกลุ่มเสียง 8 เสียงคือ E F G A B C D E ส่วนเพลงแบบบองพบว่ามีกลุ่มเสียง 7 เสียง G B C D E F G

2.6 บันไดเสียง (Scales) บทเพลง 2 เพลงทั้งเพลงเยเก และแบบบองทั้ง 2 เพลงพบว่าเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์

คำสำคัญ : ดนตรีเมียนมาร์, มวยคาดเชือก, วัดไทยวัฒนาราม, วงชายวาย

Abstract

The aim of the research of Myanmar Music for Roped : Case study of Seiwei Local music ensemble, Thaiwatthanaram temple, Mae Sot, Tak is learning the patterns of music band, musical instruments and songs and analyzing the compositions of accidental music form of songs using for boxing roped. This study use both primary datas by survey and secondary datas from academic documents. In addition, researcher transcribed the 2 local songs to international notes and analyze the songs using musical theory.

The summary results are :

1. The patterns of band, musical instruments, and the song of Myanmar for roped: Case study of Seiwei Local music ensemble, Thaiwatthanaram Temple, Mae Sot, Tak.

1.1 There are 3 kinds of Myanmar music band. First of all, big Seiwei band, it consists of 10 musical instruments. Second, small Seiwei band, it consists of 3-6 musical instruments. Finally, pa-oh-oh-zi band, it consists of 5-10 musical instruments.

1.2 Musical instruments of Seiwei band can be divided in 2 types, melody instruments and rhythm instruments. The examples of melody instruments are saywai, mongga and Ton patala. Types of rhythm instruments are do bat, Chauk lone pat, Maunggyi, yangkuay, Ci, Ci Wa, Wa Patala and Ole si.

1.3 The melody of Seiwei band can be separated according to situations such as propitious ceremony, inauspicious situations, instrumental music, the song of Myanmar for roped, singing song and etc.

2. The analysis of the two songs by Musical Theory are “Yae-Gae song” and “Bang-Bong song”. These are the analysis results.

2.1 Form: Both songs “Yae Gae song” and “Bang Bong song” are binary form.

2.2 Melodic rhythm: Both songs “Yae Gae song” and “Bang Bong song” have 10 melodic rhythm sentences in each song which are different.

2.3 Interval : The “Yae Gae song” has 6 intervals. These intervals are 2,3,4,5,8 and 10, but “Bang Bong song” has 4 intervals. These intervals are 2,3,4 and 6.

2.4 Range : Both songs, “Yae Gae song” has the range in the melody of 13 sound ranges from low sound range to high sound range. And “Bang Bong song” has 8 sound ranges from low sound range to high sound range. Both songs are wide range.

2.5 Group tone: “Yae Gae song”, there are 8 group tones. They are E F G A B C D E, but “Bang Bong song” there are 7 group tones. They are G B C D E F G.

2.6 Scales: Both songs “Yae Gae song” and “Bang Bong song” are in C major scales.

Keywords : Myanmar Music, Boxing are Roped, Temple Thaiwatthanaram, Seiwei Local music ensemble

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากผลของกิจกรรม ซึ่งมนุษย์ได้คิดค้นขึ้นมาเพื่อนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องดีงามเหมาะสมก่อให้เกิดความสงบสุข ความสามัคคีในกลุ่มคณะของสังคม และจะทำให้สังคม มีกฎระเบียบกติกาในการอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขปลอดภัย ประชาชนในกลุ่มของสังคมต้องยึดมั่นในคุณธรรมและศีลธรรม จึงจะถือว่าสังคมนั้นมีวัฒนธรรมที่ดี แต่ถ้าขาดคุณธรรมและศีลธรรมลักษณะของวัฒนธรรมในสังคมนั้นก็จะไม่เกิด เพราะว่าค่านิยมนั้นเป็นพื้นฐานในการเกิดวัฒนธรรม เพราะค่านิยมจะเกิดจากแนวความคิดของผู้นำทางสังคมที่คิดขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการปกครองของกลุ่มสังคม และแนวคิดนั้นจะต้องให้สมาชิกในสังคมยอมรับเป็นส่วนใหญ่จึงจะถือว่าใช้ได้ แล้วให้ยึดสืบทอดและปฏิบัติสืบทอดกันมาเรื่อยๆ จึงก่อให้เกิดวัฒนธรรม (สุรพล สุวรรณ, 2551, หน้า 2)

พฤติกรรมการแสดงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและแบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้และการยอมรับของสังคม แม้ศิลปินหรือนักแสดงอาจจะต้องมีความเป็นตัวของตัวเองหรือเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ศิลปะที่บุคคลเหล่านี้สร้างสรรค์ขึ้นก็มักจะอยู่ในขอบเขตของแบบแผนที่สังคมกำหนดและยอมรับ (ยศ สันตสมบัติ, 2556, หน้า 308)

ดนตรีจัดเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ได้มาโดยการเรียนรู้ถ่ายทอดแก่กันและกันเนื่องจากดนตรีเป็นสิ่งที่ยอมรับกันทั่วไป เพราะอยู่ในสังคมของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความรื่นรมย์ทางสุนทรีย์ ดนตรีจึงมีความสำคัญในตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องไปผูกพันกับสิ่งใด การศึกษาเรื่องของดนตรีจึงเป็นการศึกษาเพื่อแสวงหาความเข้าใจในเรื่องความสวยงามและความไพเราะเพราะพริ้ง (สุพัตรา สุภาพ, 2548, หน้า 68)

เมียนมาร์หรือสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนพร้อมกับลาว เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ.1997 นับเป็นประเทศหนึ่งที่นำจับตามอง เมียนมาร์เป็นประเทศใหญ่มีประชากรและทรัพยากรทางธรรมชาติอันหลากหลาย โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบ ซึ่งเป็นที่ต้องการของโลกยุคปัจจุบัน รอเพียงการเมืองการปกครองภายในประเทศเป็นประชาธิปไตยเป็นที่ยอมรับของชาวโลก เมื่อนั้นเมียนมาร์ย่อมโดดเด่นในเวทีโลก “รู้เขารู้เรา ร้อยร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง” ยังใช้ได้ดีกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะมาถึงนี้ การเรียนรู้ในความเหมือน ความต่างในหลากหลายมิติในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน จึงเป็นพื้นฐานสำคัญเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่โลกประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึง (ศัทธิดา เหลี่ยมมติ, 2555, หน้า คำนำ)

ประเทศเมียนมาร์หรือพม่าเดิมเป็นประเทศที่รวมกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆไว้มากถึง 135 กลุ่ม ประกอบด้วยเชื้อชาติหลักซึ่งมีจำนวนประชากรค่อนข้างมาก และมีความเป็นมาทางชาติพันธุ์เด่นชัด 8 กลุ่ม ได้แก่ พม่า ไทใหญ่ กะเหรี่ยง ยะไข่ จีน มอญ อินเดีย กะฉิน แต่ละกลุ่มมีเอกลักษณ์ด้านภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันไปพม่าปิดประเทศมายาวนาน คนพม่าจึงดำรงชีวิตด้วยการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนั้นชาวพม่าส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมเรื่องความเป็นมงคล และมีศรัทธามั่น

ในพุทธศาสนา งานประเพณีของพม่าจึงเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา และธรรมชาติ อย่างไม่อาจเลี่ยง พม่ามีวงดนตรีประจำชาติเรียกว่า ซายวาย เป็นวงคีปี่พาทย์ พม่ามีเฉพาะเครื่องตีและเครื่องเป่า ใช้เล่นทั้งในงานพิธีและงานบันเทิงตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันเสียงดนตรีที่บรรเลงโดยวงซายวาย ให้อารมณ์หลากหลาย ตั้งแต่หนุ่มสาวครื้นเครง ไปจนโศกเศร้า สิ่งหนึ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มานาน จนกลายเป็นวัฒนธรรมของแต่ละเชื้อชาติสิ่งนั้นก็คือ 'ดนตรี' มีการประพันธ์ บทเพลงเพื่อบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ และนำเครื่องดนตรีมาบรรเลงเพื่อความไพเราะ ดนตรีจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ ปัจจุบันมีการนำ ดนตรีมาใช้บำบัดโรค (ปกศักดิ์ นิลอุบล, 2552, หน้า 9)

อำเภอแม่สอดจังหวัดตากเป็นอำเภอสำคัญที่มีการค้าขายระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ เนื่องจากอำเภอแม่สอดจังหวัดตาก เป็นอำเภอที่มีพื้นที่อยู่ติดชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ และเป็นที่ตั้งจุดผ่านแดนถาวรด่านพรมแดนแม่สอด เชื่อมโยงเมืองเมียวดี รัฐกะเหรี่ยงของประเทศเมียนมาร์ ดังนั้นแม่สอดจึงเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ มีการ ดำเนินชีวิตของคนหลากหลายกลุ่ม เช่น พม่า ไทยใหญ่ กะเหรี่ยง และชนกลุ่มน้อย ดังนั้นวัฒนธรรมประเพณีและการดำรงวิถีชีวิตของคนส่วนหนึ่งจึงมีการ เปลี่ยนถ่ายวัฒนธรรมเมียนมาร์ปะปนอยู่เป็นจำนวนมาก จากความหลากหลาย ทางเชื้อชาติของผู้คนทำให้มีความหลากหลายทางด้านประเพณีและวัฒนธรรม ตามมาด้วย ซึ่งในแต่ละเชื้อชาติจะมีพิธีกรรมต่างๆ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ของตนรวมทั้งวงดนตรีคีปี่พาทย์เมียนมาร์ ในวัดไทยวัฒนาราม (วัดแม่ดาวเจ็ย เดิมหรือวัดไทยใหญ่) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งมีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบไทยใหญ่ มีเจดีย์โกนวินเป็นเจดีย์ มอญทรงเครื่องสามฉัตร ภายในอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูปนี้ ซึ่งจำลองแบบ มาจากพระพุทธรูปของเมียนมาร์ จากข้อมูลเบื้องต้นวงดนตรีคีปี่พาทย์เมียนมาร์ มีมาไม่น้อยกว่า 40 ปีภายใต้การอุปถัมภ์ของเจ้าอาวาสวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ในงานประเพณีเทศกาลสงกรานต์ของอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้จัดให้มีการแข่งขันชมมวยคาดเชือกประเพณีไทย-พม่า เป็นประจำต่อเนื่องตลอดมาทุกปีระหว่างนักมวยไทยกับนักมวยเมียนมาร์เป็นหลัก ปัจจุบันอาจมีนักมวยชาติอื่นๆ ที่สนใจเข้าร่วมแข่งขันด้วย ในการแข่งขันมวยคาดเชือก สิ่งที่ขาดไม่ได้คือจะต้องมีดนตรีบรรเลงประกอบการแข่งขันการชกมวย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมประเพณีที่ปฏิบัติกันมาดั้งเดิมทั้งของชาติไทยและเมียนมาร์ เป็นส่วนประกอบการชกมวยลักษณะของดนตรีที่บรรเลงจะมีทั้งจังหวะและทำนองเพื่อปลุกเร้าอารมณ์ของนักมวยเวลาแข่งขันให้มีจิตใจอีกเข็ม วงดนตรีที่ใช้ประกอบการแข่งขันชกมวยคาดเชือกในประเพณีสงกรานต์ของอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เป็นวงปี่พาทย์เมียนมาร์ที่เรียกว่า วงชวยวายของวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก บรรเลงประกอบการแข่งขันชกมวยคาดเชือกของทุกๆ ปี ซึ่งลักษณะของวงดนตรีและเพลงของเมียนมาร์ มีสำเนียงและการบรรเลงมีความแตกต่างจากวงดนตรีและเพลงของไทยที่ใช้ปี่ขวากลองแขกบรรเลงประกอบการชกมวยของไทย

ดนตรีเป็นหุ่นส่วนของชีวิต หมายถึงเราสามารถที่รู้สึกนึกคิดเป็นดนตรีมีหัวใจรักในดนตรีมีความรู้มีความคิดเกี่ยวกับดนตรี จากดนตรีบรรเลงประกอบการแข่งขันการชกมวยคาดเชือก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมประเพณีที่ปฏิบัติกันมาทั้งของชาติไทยและเมียนมาร์ จึงอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยและเมียนมาร์มีวัฒนธรรมด้านดนตรีที่เป็นหุ่นส่วนเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตที่เป็นมรดกสืบทอดต่อกันมาของคนทั้งสองประเทศที่มีดินแดนติดกันมีการดำรงชีวิตที่ดีต่อกันเสมอมา

ในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาอันเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนในปี พ.ศ.2558 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุขและมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นส่วนหนึ่งในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติไทย และอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัตและการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทร ที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดก

ทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกัน (อภิชาติ ศรีสอาด, พัชรี สำโรงเย็น, 2556, หน้า 197)

การเรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อนบ้านเป็นประเด็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการเสริมสร้างประชาคมการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน รู้เขารู้เรา จะนำไปสู่การไว้น้ำใจ การเคารพซึ่งกันและกัน การนับถือกัน การแสวงหาช่องทางที่จะแก้ไขปัญหาร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม หากขาดการให้การศึกษาเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านเปรียบได้กับการสนิทสนมกับคนที่อยู่ห่างไกลมากกว่าคนที่อยู่ใกล้ๆ ที่คนเหล่านี้อยู่ในครอบครัวเดียวกันกับเรา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, หน้า 34)

การเรียนรู้ดนตรีในส่วนของวงดนตรีพิพาทย์ของประเทศเมียนมาร์ ที่เรียกว่า วงชายวายในวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่นำมาใช้บรรเลงประกอบการชมมวยคาดเชือกในงานประเพณีเทศกาลสงกรานต์ของอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จึงเป็นบริบทส่วนหนึ่งในการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างประชาคมอาเซียนอีกอย่างหนึ่งในการเป็นหุ้นส่วนการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน มีสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นใกล้ชิดระหว่างสองประเทศ ประกอบกับสังคมยุคใหม่ คนรุ่นใหม่ขาดการเข้าใจ ขาดการเรียนรู้และสืบสานต่อในฐานะสมบัติทางวัฒนธรรมของกันและกันที่มีส่วนที่จะทำให้ทั้งประเทศเมียนมาร์และประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมด้านดนตรีที่มีร่วมกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจประสงค์ที่จะทำการศึกษาวิจัยวัฒนธรรมด้านดนตรีของประเทศเมียนมาร์เรื่องดนตรีเมียนมาร์ประกอบการมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ให้เป็นเครื่องมือในการสืบสานและสร้างความยั่งยืนทางวัฒนธรรมดนตรีทางชาติพันธุ์ของทั้งสองประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบวงดนตรีเมียนมาร์ เครื่องดนตรี และบทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
2. เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบทางดนตรีสากลของเพลงที่ใช้ประกอบมวยคาดเชือก

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีขอบเขตที่กำหนดเป็นกรอบการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่
ทำการศึกษาพื้นที่ในวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก รวมทั้งชุมชนในบริเวณรอบๆ วัดไทยพัฒนาราม ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำหรับเก็บข้อมูลภาคสนาม
2. ขอบเขตด้านประชากร
ทำการศึกษาวิจัยจากนักดนตรี นักร้อง นักแสดงที่ยังมีชีวิต และร่วมบรรเลงวงดนตรีเมียนมาร์ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่อยู่ในวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตากรวมทั้งเจ้าอาวาสวัดไทยพัฒนารามที่ให้การสนับสนุน ปรากฏชุมชน ผู้นำชุมชนชาวเมียนมาร์ ชาวไทยใหญ่ กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในชุมชนรอบๆ วัดไทยพัฒนาราม ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก อีกทั้งนักวิชาการท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญดนตรีเมียนมาร์
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
  - 3.1 การศึกษารูปแบบของวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงเมียนมาร์ที่ใช้บรรเลงในวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยจะทำการศึกษารูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลง ที่ยังใช้บรรเลงอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น

3.2 การศึกษาวิเคราะห์เพลง จะได้ดำเนินการทำการวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีสากลและทฤษฎีดนตรีสากลของเพลงที่ใช้บรรเลงสำหรับประกอบมวยคาดเชือก 2 เพลง คือ เพลงสำหรับไหว้ครู และเพลงประกอบการแข่งขันชกมวย ตามกรอบที่ออกแบบไว้ 6 ข้อ คือ คีตลักษณ์ (Form) แนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) ขึ้นคู่ (Intervals) ช่วงเสียง (Range) กลุ่มเสียง (Group tone) บันไดเสียง (Scale)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) การศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาค้นคว้าได้สังเคราะห์เป็นเนื้อหาในบทที่ 1, 2
2. การรวบรวมข้อมูล และวิธีเก็บข้อมูลภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ บันทึกภาพใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล การบันทึกเสียงเพลงใช้เครื่องบันทึกเสียงและกล้องดิจิทัลบันทึกภาพเคลื่อนไหวการแสดงจริง รวบรวมข้อมูลพร้อมกันนำข้อมูลที่ได้อ่านบันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
3. การศึกษาข้อมูลเพลงดนตรีเมียนมาร์วงชายวายที่ใช้บรรเลงประกอบการชกมวยคาดเชือก 2 เพลง คือ เพลงเยเก (Yae Gae) และเพลงแบงบอง (Bang Bong) โดยทำการถอดข้อมูลเสียงเพลงแล้วนำมาเขียนเป็นโน้ตสากล พร้อมทั้งบันทึกโน้ตสากลลงในโปรแกรมซีเบเลียส เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับศึกษาองค์ประกอบทางดนตรีสากลและทฤษฎีดนตรีสากลตามกรอบที่ออกแบบไว้ 6 ข้อ คือ คีตลักษณ์ (Form) แนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) ขึ้นคู่ (Intervals) ช่วงเสียง (Range) กลุ่มเสียง (Group tone) และบันไดเสียง (Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามทั้งหมดมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัย

2. วิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงดนตรีเมียนมาร์ที่ใช้ประกอบมวยคาดเชือก โดยใช้หลักการทางองค์ประกอบดนตรีสากล และทฤษฎีดนตรีสากลที่กำหนดออกแบบไว้ พร้อมบรรยายผลการวิเคราะห์เป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์ ในประเด็น 6 ข้อ คือ คีตลักษณ์ แนวลักษณะจังหวะ ชั้นคู่ ช่วงเสียง กลุ่มเสียง และบันไดเสียง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สรุปผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. รูปแบบของวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงที่ใช้บรรเลง

1.1 รูปแบบของวงดนตรี

รูปแบบของวงดนตรีเมียนมาร์ในงานวิจัยเฉพาะวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก แบ่งเป็น 2 ขนาดคือ วงชายวายขนาดใหญ่ และวงชายวายขนาดเล็ก และมีวงดนตรีเมียนมาร์ที่ใช้สำหรับการประกอบงานที่เรียกว่า วงแห่ปะโอไอ้ซี่ จึงจัดรูปแบบของวงดนตรีเมียนมาร์ในวัดไทยพัฒนารามเป็น 3 แบบดังนี้

1.1.1 วงชายวายขนาดใหญ่เรียกว่า ชายวาย ยี (Sine wine gyi) ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 10 ชิ้นคือ พาทแวง (Pat Waing) มองชาย (Maung Saing) วาพาทตะละ (Wa Patala) ตอนพาทตะละ (Ton

Patala) โซก โดบัต (Chauk Do Bat) ซิวา (Ci Wa) ลินกวิน (Lin Win) เยกวิน (Ye Gwin) ซิ (Ci) มองจี (Maunggyi)

1.1.2 วงชายวายขนาดเล็ก เรียกว่า ตะเพี้ยะวาย มีเครื่องดนตรีลดลงจากวงใหญ่ครึ่งวงประกอบด้วยเครื่องดนตรีประมาณ 3-6 ชิ้นคือ มองชาย ตอนพาทตะละ โซก โดบัต ซิวา เยกวิน ซิ (ฉิ่ง)

1.1.3 วงแห่ปะโอไอ้อี้ ใช้สำหรับประกอบการเดินแห่ในงานบุญพระธาตุ งานกฐิน และงานมงคลต่างๆ ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประมาณ 5-10 ชิ้นคือ ไอ้อี้หลายๆ ชุด มอง และเยกวิน

1.2 เครื่องดนตรี

เครื่องดนตรีของวงดนตรีเมียนมาร์ที่ใช้ในวงชายวายจัดแบ่งตามลักษณะการบรรเลงเป็น 2 ประเภทคือ

1.2.1 ประเภทบรรเลงทำนองคือ พาทแวงหรือชายวายจื่อ (saywai) มอง ชาย (mongga) ตอนพาทตะละ (Ton patala)

1.2.2 ประเภทเครื่องกำกับจังหวะคือ ปะ มะ จี้ หรือ โดบัต (do bat) โซก โลงน พาท (Chauk lone pat) มองจี (Maunggyi) หย่างแก้ว (yangkuay) ซิ (Ci) ซิวา (Ci Wa) วาพาทตะละ (Wa Patala) ไอ้อี้ (Ole si)

1.3 บทเพลง

บทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงชายวายที่ใช้บรรเลงประกอบพิธีกรรมต่างๆ จัดแบ่งตามลักษณะของงานที่นำไปบรรเลงดังนี้

1.3.1 บทเพลงงานมงคลมีดังนี้

1.3.1.1 เพลงเกี่ยวกับพุทธศาสนาได้แก่ เพลง พยาตะยาต่างกา มีสะหย่า เพลงหมู่ชะนา เพลงอะลูตอเม็งกะลา เพลงแนตติเซน เพลงเย่เคน

1.3.1.2 เพลงงานบวชได้แก่ เพลงเม็งกะลาบियो
เพลงอะชีวกูเช่าปาลู

1.3.1.3 เพลงงานแต่งงานได้แก่ เพลงดีด๊ะ เพลง
อ่องซีเยตุ้ เพลงเบ๊ะต๊ะ

1.3.1.4 เพลงงานเทศกาลสงกรานต์ได้แก่ เพลง
หม้านต๋อโยชู่

1.3.2 เพลงงานอวมงคลมีได้แก่ เพลงบะว๊ะ ตำนตะยา
เพลงโจ่งต๊ะแลโป่งโหว้ย เพลงจ้อของแม เพลงบะว่าตันตะหย่า เพลงจิงตะริด
โบเว เพลงโงเจนเซ

1.3.3 เพลงบรรเลงได้แก่ เพลงบะปะ เพลงเลชูต๊ะโป่ง
เพลงงาเบ้าะกตีโลง เพลงชุยตะโก่ง

1.3.4 เพลงประกอบการชกมวยคาดเชือกได้แก่ เพลงนะ
โต เพลงเส่งโขว่ซา เพลงเยเก เพลงแบงบอง

1.3.5 เพลงขับร้องได้แก่ เพลงพยาตะยา ต่างกา มีสะหย่า
เพลงตันตะหย่าบ่ง เพลงมะมะปะตั้งตุ เพลงนามโป เพลงปวย ใจ้ แข่ง เพลง
โส่ง ต่อ เมียน เพลงโส่ง ต่อ เมียน แย้ เพลงหย่าตะนาบง เพลงสำอู้ เพลงสู่มะ
มะ เพลงหนังก้านี้ เพลงไซ่นจ้ายแต๊ะอะบิวมีะ

1.3.6 เพลงอื่นๆ ได้แก่ เพลงนะ เพลงเนะกะด้อ เพลงมะ
มะปะตั้งตุ เพลงตันตะยาบ่ง เพลงต่อเนะต๋องส่วย

2. วิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีสากลของเพลงที่ใช้ประกอบ มวยคาดเชือก

2.1 เพลงเยเก (Yae Gae)

2.1.1 คีตลักษณ์หรือรูปแบบ (Form) บทเพลงเยเกมี
รูปแบบเป็นบทเพลง 2 ท่อน ทวิบท (Binary Form) AB

2.1.2 แนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) มี 10 ประโยค ในแต่ละแนวลักษณะจังหวะมีความหลากหลายแตกต่างกัน

2.1.3 ขั้นคู่ (Interval) ขั้นคู่จำนวน 6 ขั้นคู่คือ ขั้นคู่ 2, 3, 4, 5, 8, 10 ที่พบมากคือ ขั้นคู่ 2, 3, 4

2.1.4 ช่วงเสียงของทำนองเพลง (Range) มีช่วงเสียงจากเสียงต่ำสุดไปเสียงสูงสุดช่วงเสียงที่พบเป็นขั้นคู่ 13 มีช่วงเสียงกว้างมาก

2.1.5 กลุ่มเสียงของทำนอง (Group tone) กลุ่มเสียงที่พบเป็นกลุ่มเสียง 7 เสียง

2.1.6 บันไดเสียง (Scales) บันไดเสียงพบว่าเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์

2.2 เพลงแบบบอง (Bang Bong)

2.2.1 คีตลักษณ์หรือรูปแบบ (Form) บทเพลงมีรูปแบบเป็นบทเพลง 2 ท่อน ทวิบท (Binary Form) AB

2.2.2 แนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) มี 10 ประโยค ในแต่ละแนวลักษณะจังหวะ มีความหลากหลายแตกต่างกัน

2.2.3 ขั้นคู่ (Interval) ขั้นคู่จำนวน 4 ขั้นคู่คือ ขั้นคู่ 2, 3, 4, 6 ที่พบมากคือ ขั้นคู่ 2, 3

2.2.4 ช่วงเสียงของทำนองเพลง (Range) มีช่วงเสียงจากเสียงต่ำสุดไปเสียงสูงสุดช่วงเสียงที่พบเป็นขั้นคู่ 8 มีช่วงเสียงกว้าง

2.2.5 กลุ่มเสียงของทำนอง (Group tone) กลุ่มเสียงที่พบเป็นกลุ่มเสียง 7 เสียง

2.2.6 บันไดเสียง (Scales) บันไดเสียงพบว่าเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์

การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชายวายุวัดไทยวัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีประเด็น

ที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้ รูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และ บทเพลงเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือกของวงชายวายวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

1. รูปแบบวงดนตรีเมียนมาร์ในวัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตากแบ่งเป็น 3 แบบคือ วงชายวายขนาดใหญ่ วงชายวายขนาดเล็ก และวงแห่ปี่โอไอ้อี้ ลักษณะของวงชายวายเป็นวงดนตรีพื้นเมืองของประเทศเมียนมาร์ที่มีการบรรเลงอยู่ทั่วไปในประเทศเมียนมาร์ ซึ่งมีพัฒนาการของวงดนตรีที่เจริญเติบโตจากการส่งเสริมของราชสำนักในประเทศเมียนมาร์ มีความโดดเด่นทั้งรูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี บทเพลง รวมทั้งสำเนียงเพลงที่เป็นแบบฉบับที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของประเทศเมียนมาร์ ที่กลุ่มชนต่างๆ ของชาวเมียนมาร์ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติรวมทั้งวัฒนธรรมของเมียนมาร์ ซึ่งมีค่านิยมศรัทธามั่นในพระพุทธศาสนาที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่รอบๆ วัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ดังนั้นวัฒนธรรมประเพณีพิธีกรรม และการดำรงชีวิต จึงมีการเปลี่ยนถ่ายวัฒนธรรมเมียนมาร์ปะปนมาด้วยรวมทั้งวัฒนธรรมดนตรีปี่พาทย์เมียนมาร์ที่เรียกว่า วงชายวาย ซึ่งมีความผูกโยงกับพิธีกรรมและศาสนาพุทธเป็นหลัก วงชายวายจึงเป็นวงดนตรีที่มีความแตกต่างจากวงดนตรีของประเทศในอาเซียนรวมทั้งวงดนตรีไทยของประเทศไทย เครื่องดนตรีในวงชายวายจัดแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทบรรเลงทำนองได้แก่ พาทแวงหรือชายวายจื่อ มอง ชาย ตอนพาททะเล และประเภทเครื่องกำกับจังหวะได้แก่ ปะ มะ จี้ หรือ โด บัต โซก โลงน พาท มองจี้ หย่างแก้ว ซี ชิวา วา พาททะเล โออี้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2553) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า เครื่องดนตรีเมียนมาร์แบ่งเป็น 2 หมวดคือ หมวดเครื่องบรรเลงทำนอง ได้แก่ เป็งมางคอก(พาทแวง) ฆ้องวง(เคียแวง) ระนาดไม้ (วาพาททะเล) ระนาดเหล็ก(ตอนพาททะเล) ปี่(แน) ชลู่ย(ปาลัว) พิณ(ซอกกอก) และหมวด

เครื่องทำจังหวะ ได้แก่ ฆ้องแผง(มองแสง) ฆ้องโหม่ง(มองจี) ตะโพน(โตบัต) กลองใหญ่แขวน(บอนตอง) กลองทัด(บยอ) กลอง ชุตหก (โชก โลน พาท) กลองยาว(อูซี) ฉิ่ง(ซี) ฉาบ(ลินกวิน) กรับ(วาเลตโชก) เกราะ และสอดคล้องกับ วิรัช-อรนุช นิยมธรรม (2551) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า วงชายวายเป็นวงดนตรีพื้นเมือง วงใหญ่ที่สุดของพม่า เครื่องดนตรีสำหรับวงชายวายเป็นเครื่องดนตรี 12 ชิ้น ได้แก่ เปิงมางคอก(ปัดวาย) กลองใหญ่(ปัดมะจี) กลองสั้น(สีโด) ตะโพน (ชะคุ่น) กลองชุตหกใบ(เซาก์โลงปัด) ฆ้องวง(เจวาย) ฆ้องแผง(มองชาย) ฉิ่ง(ซี) ฉาบ(ละกวีง) เกราะ(วา) กรับไม้ไผ่(วาและโค๊ะ) และปีแน(แน) บทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงชายวายแบ่งตามลักษณะของงานที่ใช้ในการบรรเลงมีดังนี้ บทเพลงงานมงคล บทเพลงงานอวมงคล บทเพลงบรรเลง บทเพลงประกอบการชกมวยคาดเชือก บทเพลงขับร้อง และบทเพลงอื่นๆ ที่ใช้บรรเลงทั่วไป ซึ่งมีความสอดคล้องคล้ายคลึงและมีความแตกต่างจากบทเพลงไทยเดิมของไทยที่ เฉลิมศักดิ์ พิทูลศรี (2542) กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทเพลงไทยแบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่ เพลงประเภทที่ใช้ดนตรีล้วน และเพลงประเภทขับร้อง

2. การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบทางดนตรีทฤษฎีดนตรีสากลของเพลง 2 เพลง คือ เพลงเยเก และเพลงแบงบอง มีคีตลักษณ์เป็นบทเพลงแบบ 2 ท่อน แนวลักษณะจังหวะมี 10 ประโยคมีแนวลักษณะจังหวะที่หลากหลายแตกต่างกัน ขึ้นคู่เพลงเป็นคู่ 2-6 ช่วงเสียงของทำนองเพลงเป็นคู่ 13 และคู่ 8 กลุ่มเสียงของทำนองเพลงกลุ่มที่ 1 มี 8 เสียงคือ E F G A B C D E กลุ่มที่ 2 มี 7 เสียงคือ G B C D E F G บันไดเสียงเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์ ซึ่งเมื่อเทียบกับบทเพลงที่ใช้บรรเลงในวงชายวาย ในพื้นที่อื่นๆ สอดคล้องพร้อมทั้งมีความแตกต่างในตัวกับ ศุภชัย ศรีนิวล.(2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ดนตรีพิธีกรรมของชาวพม่าหมู่บ้านสมใจนีก ตำบลท่าขนุน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า กลุ่มเสียงเพลงเป็นสำเนียงเพลงพม่ามี 4 กลุ่มเสียงคือ

กลุ่มเสียงที่ 1 ประกอบด้วย C D E F G A Bb กลุ่มเสียงที่ 2 ประกอบด้วย C D Eb F G A Bb C กลุ่มเสียงที่ 3 ประกอบด้วย C D E F G A B กลุ่มเสียงที่ 4 มีการใช้ Pentatonic scale ซึ่งมีกลุ่มเสียงเหมือนกันแต่เรียงเสียงต่างกันกับวงชาวยาวที่วัดไทยพัฒนาราม และเมื่อนำมาเปรียบเทียบด้านทฤษฎีดนตรีสากลและองค์ประกอบของดนตรีกับบทเพลงพื้นบ้านของไทยที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดตากเช่น จังหวัดกำแพงเพชรและนครสวรรค์ จะมีความสอดคล้องและมีความแตกต่างควบคู่กันเช่น ธนวุฒิ ตั้งสอนบุญ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเพลงพื้นบ้าน : กรณีศึกษาชุมชนนครชุมจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า เพลงพื้นบ้านชุมชนนครชุมจังหวัดกำแพงเพชร มีรูปแบบโครงสร้างเพลงหลายแบบ ทั้งแบบท่อนเดียวและแบบหลายท่อน ในแต่ละเพลงจะมีประโยคเพลงและจังหวะทำนองหลายๆ ประโยค มีลักษณะของการเลียนแบบจังหวะทำนองและในทำนองที่พบมีลักษณะการเคลื่อนที่ของทำนองที่ใช้ขั้นคู่ที่เป็นแบบขึ้นบันไดมากที่สุด และใช้บันไดเสียงเพินทาโทนิคเป็นหลัก พร้อมทั้งมีความสอดคล้องและมีความแตกต่างกับ สุชาติ แสงทอง (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ท่อนประกอบทางดนตรีเพลงปฏิพากย์ ในเขตตำบลเขาทองอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า เพลงปฏิพากย์ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ มีคัตลักษณ์เป็นเพลง 1 ท่อน 2 ท่อน 3 ท่อน และเพลง 5 ท่อน ประโยคเพลงมี 2-3 ประโยค ช่วงเสียงอยู่ระหว่างขั้นคู่ 3-10 กลุ่มเสียงมีกลุ่มเสียง 3-5 เสียง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง ดนตรีเมียนมาร์ประกอบมวยคาดเชือก : กรณีศึกษาวงชาวยาววัดไทยพัฒนาราม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. เป็นข้อมูลองค์ความรู้รูปแบบวงดนตรี เครื่องดนตรี และบทเพลงของวงดนตรีเมียนมาร์ที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทย ผู้บริหาร

ฝ่ายปกครอง ท้องถิ่น และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนของทั้งสองประเทศที่อยู่ชายแดนติดกัน ได้มีองค์ความรู้ มีความเข้าใจในวัฒนธรรมดนตรีเมียนมาร์ที่สามารถจะนำไปใช้ในวิถีชีวิตในการดำรงชีพของประชากรทั้งสองประเทศ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การไว้เนื้อเชื่อใจ เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นช่องทางที่จะแก้ไขปัญหาาร่วมกันของทั้งสองประเทศ ทั้งปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

2. การวิเคราะห์เพลงเป็นข้อมูลองค์ความรู้สากลสำหรับครูอาจารย์ นักศึกษา ผู้ที่สนใจด้านดนตรีสากล นำข้อมูลไปศึกษาเปรียบเทียบกับดนตรีชาติต่างๆ ได้รวมทั้งดนตรีไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิเคราะห์บทเพลงดำเนินการเพียง 2 เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบการชมวงมวยมวดาคัดเขือกเท่านั้น ยังมีบทเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบพิธีกรรมต่างๆ อีกจำนวนมากที่น่าสนใจให้ศึกษาวิจัย

2. สามารถทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างดนตรีไทยกับดนตรีเมียนมาร์ในหลายๆ ลักษณะเช่น เปรียบเทียบบทเพลงของไทยและเมียนมาร์ที่ใช้บรรเลงประกอบการชมวงมวย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

คัทลียา เหลี่ยมดี. (2555). เมียนมาร์. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.

เจนจิรา เบญจพงศ์. (2555). ดนตรีอุซาคเนย์. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

เฉลิมศักดิ์ พิบูลศรี. (2542). สังคตินิยมว่าด้วยดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ธนวุฒิ ตั้งสอนบุญ. (2548). เพลงพื้นบ้าน : กรณีศึกษาชุมชนนครชุม

จังหวัดกำแพงเพชร. ปริญญาโท ศปม.(มานุษยวิทยา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปกศักดิ์ นิลอุบล. (2552). เข้าใจพม่า. กรุงเทพฯ : แสงดาวการพิมพ์.

ยศ สันตสมบัติ. (2556). มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สามลดา.

- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2555). การบรรยายทางวิชาการเพื่อ
สร้างความตระหนักเรื่องการค้าสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ :
พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วิรัช-อรนุช นิยมธรรม. (2551). เรียนรู้สังคมวัฒนธรรมพม่า. พิษณุโลก : ศูนย์
พม่าศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภชัย ศรีนวล. (2556). ดนตรีพิธีกรรมของชาวพม่าหมู่บ้านสมใจนิ๊ก ตำบล
ท่าขนุน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติ แสงทอง. (2544). การวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีเพลงปฏิพากย์.
นครสวรรค์ : สำนัก ศิลปวัฒนธรรมสถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- สุพัตรา สุภาพ. (2548). สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.
- สุรพล สุวรรณ. (2551). ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อภิชาติ ศรีสอาด, พัชรี ส่องรัมย์. (2556). ก้าวใหม่ประเทศไทยภายใต้
AEC & 7แนวคิดยุทธศาสตร์ธุรกิจไทย. กรุงเทพฯ : นาคาอินเตอร์
มีเดีย.